

TEKSTOVNI NEDOSTACI MISNOG PRIRUČNIKA

»Čitajući Misni priručnik« članak od dr Bošnjaka u zadnjem broju SLUŽBE BOŽJE potakao me da iznesem neke nedostatke istoga Priručnika. Nisam te nedostatke primijetio u nekoj studioznosti nego u praktičnoj upotrebi. Mogu reći da to nisu samo moja zapažanja nego i mnogih, gotovo svih, svećenika koji su o Priručniku progovorili. Dr Bošnjak se osvrnuo na jezične izraze, ja se osvrćem na nedostatke rubrika i misnih tekstova.

1. RED SV. MISE. Priručnik je namijenjen svećenicima, pa zašto nema u njemu i rubrika, kao što su u KANONU (koji je naknadno izdan)? Navodim neke: OREMUS (POMOLIM SE) i ULAZNA PJESMA iza molitava pred oltarom; u ispovijedi da se udara u prsa kod riječi moj grijeh; Predpostaviti da to svećenik zna, nije opravdano, tu se ništa ne predpostavlja. Trebalo bi predpostaviti da zna i GOSPODIN S VAMA i POMOLIMO SE ispred molitve, pa je ipak stavljeno. Rubrike su mnogo izmijenjene, pa je još veća potreba da ih se unese. Izdanje cijeloga misala je neodgovorno, a u njemu treba i to provesti od početka do kraja kako su i do sada imali svi misali.
obredu bla

MOLITVA VJERNIKA ima zaziv »Bože, daj dažda...« U obredu blagoslova polja ima produžetak »u vremena potrebna«. Zar to nije bolje, vjernije našoj nakani i ljepše! Kad molimo za dažd (riječ je prestara), zašto ne i za vremena ugodna, lijepa, vedrinu? — »Da se dostojiš sve koji lutaju...« (IV dio Molitve vjernika) treba u dva zaziva, kako je učinjeno u litanijama iz kojih je uzet. — Na kraju Molitve vjernika ne treba (pogrešno je) POMOLIMO SE već samo Molitva.

Nema molitava za kađenje oltara, za prikazanje darova, za pranje ruku itd.

2. MISNI TEKSTOVI. Za Pepelnicu trebalo je staviti i blagoslov pepela (ako vjernici dođu oni se i pepeljaju, ako ne dođu šta će i misa hrvatski; vjernici su odlučujući faktor za mise na narodnom jeziku).

Nema misa: Cvjetne nedjelje, Večere Gospodnje, Uskrasnog bdjenja.

Ulazne, iza poslanice, prikazne i pričesne pjesme hvale za Uskrasni ponedjeljak (nisu od Uskrsa), za Duhovski ponedjeljak (nisu od Duhova), za Rođenje BD Marije (8. IX). U misu Presv. Srca Isusova trebalo je staviti i varijacije (radi prvih petaka, a to je češće nego ijedna nedjelja). Zašto nema molitava za II i III misu na Dušni dan, mise za zaručnike i Gospinih misa — općih (radi subota)?

3. POSLANICE I EVANĐELJA. Znam za našu bolest u toj stvari. Zar je ona riječ, jedna riječ, na kojoj se lingvisti razilaze važnija od svih drugih riječi koje se čitaju u nedjeljnim i blagdanskim poslanicama i evanđeljima? Misal bez poslanica i evanđelja! Ne znam, može li se to naći još negdje u kršćanskom svijetu.

4. PREDSLOVLJA. Izdavač Misnog priručnika stampao je naknadno i predslovlja na hrvatskom. Podjela je grozna, pravi kaos. Tek neka su stavljena u VLASTITA. Kao da Gospino, sv. Josipa

itd. nisu vlastita. Nije li jednostavniji raspored i njihov smještaj: Svečano pjevana predslavlja, jednostavno pjevana predslavlja i predslavlja bez pjevanja?

Moj Bisk. ordinarijat mi je naručio 4 komada Misnog priručnika i sad imam ništa (u usporedbi s onim što bi trebalo i kakvi moraju biti misali) ili gotovo ništa. Nisam li za ta 4 mogao imati 1 potpuni? Ni financijske mogućnosti ne dopuštaju nam ovakva eksperimentiranja. Nije li se moglo čekati još pola godine, pa početi s pravim misalom? Kada ćemo ga imati? Što Priručnik duže ostane u upotrebi, to sigurnije će postati dokumentom kulturno-vjerske sramote. Tko bi se usudio štampati bilo kakav misal osim potpunog, bio bi drski prevarant i treba ozbiljno sumnjati u njegovu plemenitu nakanu.

JURIĆ don Ante najmlađi

OSVRT NA ČLANAK »NAŠA VELIKA POTREBA I ZADATAK«

»Sl. B.« objavila je pod gornjim naslovom članak, koji me je potakao na razmišljanje. Radujući se nastojanju i ideji člankopisca, da se izda jedan tako praktičan molitvenik, slobodan sam u toj stvari iznijeti i nekoje svoje misli.

1. Format i uvez. Najavljeni format, mislim da bi bio veoma nepraktičan. Smatram, da je mnogo zgodniji format »Bogoslužja«, ali dakako, da bi uvez trebao biti bolji. Možda bi bio još najdoličniji format i uvez, kao što ga ima »Novi Zavjet«, štampan u Salzburgu.

2. Prije molitvenog djela, trebalo bi staviti jasnu opasku odprilike ovakova sadržaja: »Navode se mnoge molitve i obrasci, da vjernik prema svojoj uvidavnosti i raspoloženju duše, može izabrati ono što mu bolje odgovara.« — Mislim, da ovakva napomena ne bi bila suvišna. Potpisani je imao prilike više puta slušati pojedine redovnike, kako govore o pobožnosti svoga reda, pa se dobivalo dojam, kao da prava i najveća zapovijed Božja glasi: — Treba moliti kronicu, nositi škapular, obaviti prve petke i sl. Iako je sve spomenuto veoma lijepo, ipak treba poštivati slobodu vjernika u njihovu kontaktu s Bogom, pa im tu slobodu treba i molitvenik zagaran-tirati.

3. Svakako bi na zgodnom mjestu trebalo istaći, da je molitva i slušanje Božje riječi, odnosno čitanje sv. Pisma.

4. S tim u vezi, trebalo bi, da molitvenik sadrži barem koji psalam. Možda 50, u vezi sa pokajanjem kod ispovjedi, a možda i još koji, ako znamo, da je poklonstvena molitva najsavršenija (Ps. 8).

5. Sveta Misa. Mislim, da je najpraktičnije o sv. Misi pisao Parsch. Njegova podjela mise, meni izgleda najljepša: — a) Mi govorimo, a Bog sluša; b) Bog govori, a mi slušamo; c) Mi Bogu damo svoje darove; d) Bog naše darove pretvara u Tijelo i Krv svoga Sina; e) Bog nam daje nebeski Kruh.

6. Sv. Pričest. Za pripravu, najviše mi se sviđa opaska: — Traži se priprava: duše, tijela, razuma-srca. Kao zahvalu bilo bi vrijedno navesti opasku iz Parsch-a (barem njezin smisao): — Zahvala se sastoji ne toliko u molitvama, koliko u činima. Život mora biti